

jeg tillade mig at oplæse nogle faa Linier heraf. Den højtærede Minister skriver: „Det skal bemærkes, at man er betænkt paa i den Udstrækning, Forholdene tillade det, og da særlig hvad Ammunitionen angaar, at lade vore egne Værksteder deltage i Tilvirkningen af det ny Materiel“. Vi se heraf, at den Gang Forslaget blev forelagt, blev der stillet i Udsigt, at ikke alene Ammunitionen, men ogsaa andet, der vedrører denne Bevilling, kunde tilvirkes i vore egne Værksteder. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om han har glemmt, hvad han skrev der. Det viser sig jo mere og mere, at det var en uhyre Letsindighed af Folketinget at gaa med til denne Bevilling uden at lade Sagen undersøge i Udvalg. Der var mange Ting, som burde have været overvejet i Udvalget angaaende denne Sag, blandt andet ogsaa dette, hvor Arbejdet skulde udføres. Hvis man den Gang bestemt havde holdt paa, at Arbejdet skulde have været udført hjemme i vore egne Værksteder, havde det muligvis lykkedes at faa Administrationen til at gaa med hertil, og man vilde derved have bevaret meget Arbejde for Landets egne Børn, fremfor at det nu, som det synes, skal bestilles nede i Tyskland, hvorved der bidrages til, at Arbejdsløsheden bliver saa meget større og mere trykkende hjemme hos os selv.

Inden jeg forlader Krigsministeriets Omraade, kan jeg ikke undlade at udtale en Tak til flere Talere, der paa det bestemteste have fordret, at vore Militærudgifter skulle nedsættes. En af Venstres Talere har sagt, at de i ethvert Tilfælde burde nedsættes til 10—12 Millioner, det vil sige det halve af det, vi i Øjeblikket yde. Det glæder mig at høre, at denne Anskuelse ogsaa begynder at brede sig inden for Regeringens eget Parti, at dens egne Mænd, dens egne Tilhængere føle, at de militære Byrder ere i højeste Grad trykkende, og at det gælder om at faa dem nedsatte. Desværre se vi jo, at Venstres Regering er gaaet den modsatte Vej. I Fjor fik den Udgiften sat op med $\frac{3}{4}$ Million, i Aar er den foreslaaet endnu meget højere, og der er derfor Grund til, at Venstres egne Mænd blive betænkelige ved deres højtærede Krigsminister og kræve Militærudgifterne nedsatte. Det glæder mig meget, som sagt, at de Tanker, som vi fra Socialdemokratiets Side have gjort os til Talsmand for, have vundet Tilslutning fra ikke faa Sider inden for Regeringens eget Parti.

Til Slutning skal jeg gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Konseilspræsident. Jeg forespurgte hos Konseilspræsidenten, hvad det blev til med den almindelige kommunale Valgret, og jeg maa sige: efter det Svar, jeg fik, var jeg akkurat lige saa klog, som før jeg spurgte. Hvis det: ved sin Tale at kunne skjule sine Tanker, er Diplomati, tror jeg, at vor Udenrigsminister er en af de største Diplomater, Evropa har, thi som sagt klogere, end jeg var i Forvejen blev jeg ikke. Han sagde, at han paa sit Vælgermøde ovre i Fyn ikke havde sagt, at han vilde vente med at fremkomme med denne Reform, til der var Sikkerhed for dens Gennemførelse; det havde han ikke sagt. Nej, han havde sagt, han vilde vente dermed, til der var Udsigt til dens Gennemførelse. Men nu vil jeg spørge: Hvad er Forskellen derpaa? Jeg kan ikke se, at der er nogen Forskel. Sikkerhed kan han naturligvis aldrig vente at have, forinden han forelægger Reformen. Udsigt til at faa den gennemført kan han jo heller ikke vide, om der er, før han kommer frem med Reformen, og Medlemmerne kunne faa Lejlighed til at stemme om den. Men jeg vil dog sige, at det forekommer mig, at Regeringen ikke godt kan vente længere med denne Sag. Hele forrige Rigsdags-samling hengik, uden at man rørte ved den; heller ikke kan man nu ved denne Rigsdagssamlings Begyndelse faa nogen tydelig Besked om, hvorvidt det er Regeringens Hensigt at fremkomme med den eller ikke. Det er sikkert nok, at denne Nølen hos Regeringen bevirker Utaalmodighed hos mange Folk ude i Landet. Det ærede Medlem fra Løvel (A. Nielsen) mente, at vi Socialdemokrater talte om denne Reform i Tide og Utide, ja mest i Utide. Nej, Sagen er, at Grunden, hvorfor vi stadig kræve denne Reform, er den, at vi anse det for at være en af de største, vigtigste og bedste Reformen, der kunde gennemføres for den danske Befolkning. Det er en Reform, som i sig vil være Kilden til en hel Mængde andre Reformen, en Reform, der vil give Magt og Myndighed over en stor Mængde Forhold, hvorover den almindelige Befolkning i Øjeblikket ikke har nogen Raadighed. Vi anse, som sagt, denne Reform for at være en af de største og bedste, og derfor mene vi, at man ikke tidsnok kan kræve, at denne Reform forelægges, fordi den er af saa stor Betydning. Det samme har Venstre jo ogsaa vedtaget, før det selv blev Re-